

Soldatul concentrat Chira

Chira era un soldat prost.

Asta nu înseamnă - bineinteleș - că era și un om prost; stăta la casă în cadrul armatei române mortă era un grad, cel mai mic grad pe care îl portau toți recruti ^{din armata română} cu o rezemnare reprezentată egală.

Cei mai mulți îl suportau apoi toată ziua. De exemplu Chira Ghenghe dintr-un sat numărăt de lărgă Chistiucă.

Când l-a concentrat în toamna trecută el nu și semănașe încă nici o palină de grâu. Se juț de post i-a scos pe toți concentratii din sat, la miezul noptii și i-a dus la fară, pe neașteptate. Cine a murmurat, treaba lui, și-o luat răspîndă; stăa el ~~de~~ din mijlocul plutonier cum se tine disciplina între comuniști basarabeni.

Nevasta lui Chira a rămas înălțea, pe o bucurită rece, plăguind alături de femeile celealte cari își petreceau soții sau copiii, în fară ~~ghidajelei~~, după tîmul care ducea în vapovane de vite pe muncitorii satelor basarabene.

El nici nu a mai putut să vada, era țesut într-un ghier alături de ceilalți, cu traista între picioare și cu gândurile îmodate în cap ca într-o basma neagră.

Nu putea gricepe nimic, nici nu se elumină să gricește. Toti concentratii lăceau sau vorbeau incet; nu se mai auzeau nici ușoară răcunete de oameni băi asa cum se întâmplă de obicei la recrutare. Niciun era altcova mai greu.

- „către Gheorghe!

- „Prezent!

- „Ești din județul Lăpușna?

- „De județ nu știu să răspund

- „Gasăriabou?

- „Da să ți săi domnule Platon!

Da să nu fi răs vremul! . . .

Peste o lună se plimbă cu regimentul prin țară.

Se opreau un timp între-un sat, recizitorian cărăbutile, caii, fureau grădini, făceau 10-20 de metri de traieră apoi plecau iar. Nimeni nu le spunea să dea măcar o singură lămurire. Numai ei, soldații, adunati în urma căilor sau la or'un colț de curte, se lămuriseau și întăia capul. Se tacute, dar în

Noaptea ~~noapte~~ neagră și urmărește se potrivea de următoare
pentru ~~ace~~ acel polod de oameni tacuti și incrustați,
cari fusese să poruță de jandaruri - împotriva verității
lor - pe drumul de fier și de noroi al "tătoriei".

Fiecare avea ~~adânc~~ ^{măcar} un recat pe care l-a mers
singur iar Clura avea mai multe.

~~În general sănătatea noastră este bună, dar obiceiul, răni
noastre sunt bune și nu sunt prea dure la noi~~

Un vecin recunoscut se apucă să-i le descopere:

- „ De unde este camarade ?
- „ Din Ghidighici, răspunse Clura garăcă ar fi fost
separat amine pe urma că-i din Ghidighici.
- „ Si unde n-ai ?
- „ La Gărloa, la 25 Artillerie.
- „ Ce grad ai ?
- „ Sunt soldat prost ; dar tu ?
- „ Si eu, tat soldat prost.

Gradul acesta le-a adus la omăndri aminte de ceea ce
neglăcut.

- „ Oare bătaie mai este ?
- „ Sigur că este, unde-ai mai văzut ornamente
fără bătaie și fără păduchi ?

Au fost omăndri de aceias părere și au optat, apoi
vorba a continuat mai departe. Nici o bucurie, nici o
nădejde care să-i încalezească.

Sorințantul nelucrat, casa prăla de pâine, iarna a-
proape, perceptorul în usă casei... Astea rămăseseră
în urmă, în sat.

Înainte ? Drumul de fier, apoi catarma, mămăligă,
păduchii, gradulii, reașajalii, oficerii și împărăteasa
deasupra tuturor, bătaia. Pe Clura Ghiorghie și pe
vecinul lui, aveau voie să-i bate toti din regiment

dela copii de trupă și pâna la colonel.

Ei amândoi aveau gradul cel mai mic, gradul de „sol-dat prost.”

În vagon se auzeau vorbe incete; vorbeau camarazi îlor exact despre aceleasi nevoie.

În fiecare para tremul se oprea să mai incarce un bat de oameni. Aici nu mai se auzeau tipete și gomot agri cănd plecau se bînătăea totul.

Personajele principale

Bărbatul care se urmărește în scena.

Câte doi gradali îi luate din para, îi puneau în rând și înceau la regiment.

Aici viața lui Clivă a început să se incerce.

Prima iatăniuă nu stia despre nimic. Era o mulțime de lume care se întorcea prin casarmă și prin toată mahala numără a orasului, mai fiecare avea cu el traistă sau ceva.

Uini terminaseră măncarea și au blan cerând dela ceilalți, alii furau, alii își vindean sumanul sau căciula pe preturi de răs.

Chisă n'avea nimic de vândut iar măncarea a terminat-o într-o.

S'a apropiat de casamul unei bucătării să se în-vârtă de o lingură de ciorbă.

Un serpent care căuta același lucru, l-a văzut și l-a bătut pe trup prima dată, el.

Seste trei zile i-a prămădit pe toți suntrul în fata mobilității.

Un plutonier le bua livretele și-i înscrise într-o condică. Pentru fiecare avea o injurătură sau o „glumă”. Ei toti - desigur - erau obligați să rătățească la timp, după cum cerea disciplina.